

عنوان مقاله:

ارزیابی ناهمواری در باند پرواز فرودگاه شیراز به روش Boeing Bump

محل انتشار:

هفتمین همایش قیر و آسفالت ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مجتبی عباس قربانی - دانشجوی دکتری راه و ترابری، مهندسین مشاور آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک

ابراهیم شورمیج - کارشناس ارشد راه و ترابری، مهندسین مشاور آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک

محمد کریم قاسم زاده - معاون اداره نگهداری راه، اداره کل راه و شهرسازی استان فارس

محمد رضا قربانی نیک - دانشجوی دکتری رشته راه و ترابری، مهندسین مشاور آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک

خلاصه مقاله:

ناهمواری روسازی باند فرودگاه به طور مستقیم بر عملکرد خلبان در هنگام نشست و برخاست هواپیما، راحتی سرنشینان و همچنین استهلاك بخش های مختلف آن تاثیر می گذارد. ارزیابی ناهمواری در فرودگاه از اهمیت بالایی برخوردار است چرا که سیستم تعلیق در هواپیما برای مستهلک کردن ناهمواری روسازی طراحی نشده است، بلکه به منظور جذب انرژی در هنگام فرود هواپیما می باشد. گزارش اولیه ناهمواری روسازی فرودگاه توسط خلبان، هواپیما اعلام می شود. هنگام فرود هواپیما، خلبان از دید خود نقاط دارای ناهمواری بیش از حد را به برج مراقبت اعلام می کند. اما ارزیابی فنی ناهمواری روسازی باند فرودگاه با استفاده از شاخص BBI انجام می شود. برای تعیین شاخص BBI از اصول روش BOEING BUMP استفاده می شود. بدین منظور باند پرواز فرودگاه شیراز برای ارزیابی ناهمواری با دستگاه RSP هفت لیزری مورد بررسی قرار گرفت. در این بررسی، سرعت برداشت با دستگاه RSP؛ 100 کیلومتر بر ساعت و حداکثر طول موج پروفیل ناهمواری 199 متر در نظر گرفته شد. براساس هواپیماهای موجود در ناوگان پروازی، پروفیل طولی روسازی در 5 خط برداشت و با استفاده از نرم افزار ProFAA مقدار شاخص BBI تعیین گردید. سپس از روی مقادیر BBI بدست آمده در خطوط مختلف باند، خط L5 به عنوان خط دارای ناهمواری زیاد با شاخص BBI بیشتر از یک مشخص گردید.

کلمات کلیدی:

ناهمواری، شاخص BBI، روسازی فرودگاه، دستگاه RSP

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/613354>

